

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

4. De materia & forma sacramentorum nouæ legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

*De materia & forma sacramentorum
nouæ legis.*

IN sacramentis nouæ legis non tantum sensibilis materia, sed etiam verborum forma requiritur: Ratio, Nam licet pleraque res sensibiles, tanquam symbola assumi & institui possint ad aliquid sanctificandum, tamen eorum significatio obscura plerique incognita ac perinde imperfecta esse soleat, nisi per verba declaretur ac determinetur.

2 In sacramentis plerunque duplex materia requiritur, remota & propinqua: Remota dicitur res illa, quæ in sacramentum assumitur, seu circa quam actus aut cæremonia sacra exercetur, ut aqua, oleum. Propinqua ipse actus seu usus rei illius sensibilis, puta ablutio, vngatio.

NB. Quod verba etiam præter materiam ad Sacramentum requirantur: Probatur, Quia sacramenta nouæ leges claram gratiæ significationem habere debent: hanc autem consequuntur per verba quippe quæ propriè instituta sunt ad ignota explicanda.

3 Sacra mensa illa, quæ in usu seu actione transiunte consistunt, re & verbis, veluti materia ac forma essentialiter componuntur. Probatur, cum sacramenta ista, Baptismus & confirmatio rem successivam habeant, ideo eorum partes, ex quibus moraliter constituuntur aut componuntur successionem quoque seu transitum habere debent. Talia autem sunt sensibilis materia applicatio, & verborum formæ prolatio, Tanta autem debet esse coniunctio inter materiam & formam sacramenti, v. c. inter aquæ

que affusionem & verborum pronunciationem ut
factura natura cuiusque sacramenti secundum mo-
talem hominum aestimationem, forma verborum
habitudinem determinationis retineat ad materi-
am seu symbolum subiectum. Porro sacramenta
quae esse permanente consistunt, v.c. Eucharistia,
non possunt propriè componi ex materia & forma
verborum, quia verba successiva & transeuntia
sunt: nullum autem permanens ex partibus succes-
sive essentialiter constitui potest.

Mutatio materiae & formae sacramenti alia est 4
substantialis, alia accidentalis: substantialis muta-
tio materiae censeri debet, quando tanta est, ut se-
cundum communem usum & aestimationem homi-
num differat ratione & appellatione à materia,
quam Christus prescrivit & Ecclesia usurpat. Sunt
cum sacramenta signa moralia, ideo incognoscen-
ta eorum materia potius ad moralem eius usum &
conceptionem, quam physicam plerisque ignorant
rendere oportet v. c. massa farinacea nondum pi-
ta, non est sacramenti materia, quia non est panis
cibus humanus; siue differat à pane formā physi-
cā, siue non. Accidentalis autem mutatio mate-
riae censeri debet, si nihilominus materia eundem
moralem usum & aestimationem retineat; Iacet ali-
qua qualitas desit, quae ex pracepti necessitate re-
quiritur, puta si aqua turbida sit, panis ater, im-
mundus.

Formæ mutatio vero substantialis censeri debet,
perquam alius orationis sensus efficitur. Cùm ies-
us verbi essentia & quasi anima sit sensus significatio-
nem habentia, non eadem sed alia verborum forma

Ooo signis

significatur. Accidentalis verò mutatio forma est.
1. si verba materialiter tantum mutentur, quia alia e-
undem sensum habentia usurpanuntur, v.c. si pro bap-
tizo dicatur abluso. 2. Si vox una vel plures mutentur
aut omittantur, quæ nō pertinent ad substantiam for-
me, ut si in forma baptismi omittatur pronomē Ego
vel in forma Eucharistiæ. Enim, cuiusmodi minutorū
mutationem, si sine scandalo & cōtemptu fiat, vén-
iale ait Coninck ob materiæ leuitatē. 3. Si minister
ob præcipitationem aut balbutiem lingua omittat
vel mueret verborum literas, præsertim extremas v.c.
Ego te baptizo in nomine Patri: Dico postremas li-
teras, quia primæ syllabæ mutatione plerumq; audi-
tibus alienum sensum adfert, formamque vitiat v.c.
Ego te baptizo in nomine matris.

NB. Ego te baptizo in nomine patriæ & filia &
spiritu sancta, valet forma hæc, quia quamvis haec
verba ita corrupta nihil significent ex virtute im-
positionis, accipiuntur tamen ut significantia ex ac-
commodatione usus.

5. Error priuatus ministrorum non obstat valori
sacramenti, v.c. græcorum baptizantium hac forma:
baptizetur seruus Christi, licet errantes arbitrentur,
talem ritum verborum, quo persona ministri non ex-
primitur ad faciam etiæ necessitatem spectare) modò
veram materia & formam adhibeant, cum inten-
tione saltem implicite faciendi, quod Christus insti-
tuit, vel vera Ecclesia facere intendit. Ratio, Sacra-
mentū semper cōficitur si ad sit materia & forma sub-
stantialis & intentio ministri saltem confusa: At verò
cum eiusmodi intentione consistere potest error spe-
culativus, eq; interdum correspondens priuata in-
tentio errori, malè conferendi sacramentum v.c.
ministrandi baptismum per Filium patrem minorem.

Qumenim hæc intentio conditionalis sit, seu ex suppositione existimationis falsæ, quod hæc ipsa sit Christi institutio, ideo superatur ab altera confusa & generali intentione, quæ absoluta est faciendi, quod Christus instituit. Quemadmodum si quis querat, & omnime habere desideret equum suum, quem amisit, et si speculatione particulari erit, non esse equum suum, qui reuera suus est, ideoque eum respuat, si tamén absolutè loquendo potius principiat habere cupit; vult enim habere equum suum: hic autem qui offertur equus suus est. Ergo absolute loquendo, eum habere vult, licet per accidens non ex hypothesi speculatiui erroris nolit. Requirunt tamen in hoc casu, ut minister actuali contraria intentione non excludat veritatē sacramēti, puta si gressu nolit Eucharistiā cōscī, nisi pānis fermentatus sit de necessitate sacramēti tali casu sacramētū irritum sed propter defectū intentionis. Quod si minister errorē suū contra sacramēti veritatē in forma exprimat i.e. Ego te baptizo in nomine patris maioris nullū efficitur sacramētū, cū hæc sit substancialis mutatio formæ. NB. Hæc verba: Ego te baptizo in nomine patris per filium in spiritu sancto, possunt quidē explicari vel sensum verum habeant, si tamén à ministro Arriano usurpentur, præsumitur errorem suum de inæqualitate personatum inducere, & formæ substancialis sensum corrumpere velle.

NB. Ego te baptizo in nomine Patris & Filii & Spiritus, si ab heretico exprimente spiritum sanctū non esse verum Deum proferantur in collatione baptismi, irritum est sacramētum propter defectum intentionis baptizandi in nomine S. S. Trinitatis. Quod si tamen minister usurpet verba ista secundum veram & Christi institutioni confor-

mem significationem, cum generali intentione valide confertur sacramentum, cum verba ista verum sensum habere possint.

6 Si minister existimet esse puerum, cum sit puella, vel esse Titium- quem ordinat, cum sit Caius, validum est sacramentum. Nam haec ordinaria & visitata est, ac esse debet ministri intentio, ut baptizetur, ordinetur, confirmetur subiectum aut materia, quod capax & præsens est, dum super ea forma verborum profertur, quam perinde intentionem vniuersusque habere censetur, nisi eam expresse excludat.

NB. Episcopus sacrilegium committit, si ante ordinationem dicat, se nolle excommunicator ordinare, quia Episcopus semper censetur habere prædicam & absolutam intentionem ordinandi hominem præsentem, & non conditionatam, nisi excommunicatus sis, &c. cum apposito talis conditionis conformis non est Ecclesiastica consuetudine.

C A P . V.

De causa efficiente sacramentorum nouae legis.

1 **S**olus Deus primarius author & institutor est sacramentorum, quippe cum ille dicatur author sacramentorum, qui virtutem confert, quæ est sanctificatio hominis, solus autem Deus principaliter est author gratiæ sanctificantis, Christus autem quod homo duobus modis potest dici author eorum & institutor, quia eam nobis institutionem ex digno meruit, & quia cum potestate excellentiae promulgauit, iuxta illuo Matth. vlti. Data est mihi omnis potestas in celo & in terra: euntes ergo, docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & filii, & spiritus sancti.

Pote-